RADIO FREE EUROPE
EAST EUROPE RESEARCH & ANALYSIS

CZECHOSLOVAK UNIT

PŘEHLED TISKU

Číslo: 340 (XI.) Datum: 13.11.1968

OBSAH

Jan DAVID: "RUCE GOLIÁŠOVY"
(Verše neznámého autora z Československa 21.8.-2.10.1968) str. 2 - 15

Jan D A V I D

" R U C E G O L I Á Š O V Y"

(Verše 21. VIII. - 2. X. 1968 Československo)

Noci Noci
Záda čtrnácti miliónů
s nožem
Boří se Boří
Kluzko bude někomu
Chodby plné žen Pláčou si na rameni
Znovu Ruzyně Už jméno do dějin

+ + +

Opilý bolestí křižuje ulici chlap
Řevem roztrhanou tvář
dře o zdi O sloupy
Proboha Okupace
Proboha Okupace

+ + +

Otvírají se chlopně těžkých letadel
a potracují tanky
Zítřejší mrtví ještě spí Milan Kadlec
Zdeněk Příhoda .....
Převalování matek plných tušení

+ + +

Od východu do západu
Od hnusu do hrůzy
V podpaží noci V soli slz
Vstupují Derou se
Za tmy
Humnama
Po vzduchu V Kainově plášti
S chrchly na tváři přátelství
Železní šašci
z jakési drátkohry
Cpou se do naší země
  Křič
  Kurví tě Ač jsi panna
Sunou se
Lezou do tebe
Červi
Bolí to Tak bolí
Jak bych byl každý tvůj kamínek

Dupaná A znovu zpívající
Křtící
Posvátná místa
Duby ze zkazek Lípy erbovní
Mýtiny po mrtvých Nadějkové modlitby
Boží muka Lidská muka
Ulice s pomníčky
Vltavy
Blaníky
  Uduste
  A vyvrhněte je

Projíždějí ulicemi Zmateně Zablouděně První
českou krev na pásech

Pískání Vlajky Jediná naše zbraň

Všezdupávající Strašná Úmyslná Zmýlená 21 srpen 1968
Váš nejzrůdnější den Dějiny socialismu

Někteří mysleli že jsou v západním Německu

Někteří mysleli že pokračují manévry

Mnozí jsou šestý měsíc v tanku

Mnozí nevěděli že překračují hranice republiky

Mnozí páchnou těžkým alkoholem

Někteří nejmladší pláčou Zneužití

Mnozí krčí rameny Ukazují na své důstojníky

Mnozí bezhlavě střílí

Mnozí vedou tanky proti květině Proti vlajce Do těl

Mnozí nemají oči Jenom křičící zbraň

Mnozí nemají lidský výraz

Všichni jsou z neznáma

Všichni jsou z panoptika Z mauzólea Josefa Stalina

Armádo
v kovu zmarovém
ve dnech náměsíčných
Armádo
řízená TASSEM a PRAVDOU
Babí podzim
stéká po zavražděných
Z baby jagy podzim
obkličuje zemi
a z dráhy vyráží
cvičné lety vlaštovek
Armádo
Rudější o naši krev

+ + +

Tma hmatná
Vlhko z úzkosti

Po mozku
nám střečkují
Krev
nám otevírají
Šestiprstou rukou
po krku přejíždějí

Tma hnojná
pod zpoceným železem

Počet ran biblických
se otevírá

+ + +

Ze zrady do zrady
všechny lesy na kříže
Na mršinách víry sázet chléb náš vezdejší
Pacholky knutové v dějepisu
Žluč dávit každým pohledem
Ach třídní bratři
Jaké nás to lásce učíte

Dusíme se Hřbitovní zdi ze všeho
Ježíši Kriste Ježíši Kriste Dál jenom trhliny
v modlitbách

Kurvy v rusálkách Sviní rypáky v sourozeneckých
loktech Myší hnis za hymnami Jaká veselice
A celá země v infarktu
Kam pro kyslík Naděje
Kam pro kyslík
Opět Halasův Kníže
A mateřídouška řeči s duší na jazyku

+ + +

Co se to stalo
Co se to stalo Rozume pochop
A nevyteč z lebky
Vypustili jsme holubici
Oni však havrana
Pod závalem oči travičů
Přikryjme studny a prameny

+ + +

Svrhli na nás megatuny lží
Pašují přes naše hranice
mastné duše z třídního loje
Prý bratrského
Máme pro vás jenom tmu
Poslední figurou Orloje
je vaše smrt

+ + +

Je dost tma
abychom na vás viděli hmatem
Nazpaměť Do dna žil Do konce života
Lenine Učíme se
ve zkrvavených lavicích
vytrhávat ruský jazyk

+ + +

Rvou oblohu helikoptérami
Azbucké letáky sněží
do našich ran
Podzimní sníh je tažný
Mráz jeho spálí ti chřtán
Moskevské Politbyro

+ + +

Máte nás
jako má smrt své popelnice
Máte nás
jako má výstřel vypadlé maso
Máte nás
jako má červ jabloňový závoj

+ + +

Barbar řve o pravdě
v úzkosti ticha
Hroby má v ozvěně
Přišli jste vyorat mrtvé
kteří tu snili od konce války
pod naší písní Pod naší jabloní

+ + +

Požrali nás Plavem v břiše
Velkoruské Krysí říše

+ + +

Mnichove Mnichove Zahrado zelená
Padání vstoje Uklečená kolena

+ + +

Kremelští kastráti Ponravy v zahradě
Internacionála má sloku o zradě

+ + +

Lije ti kulku Hladí tě po krku
Čelem ke zdi Kat Mistr pokroku

+ + +

Kolláre
Slávy dcera zapomněla na tvá slova
Je z ní kurva Jidášova

+ + +

Kolláre
Ruský cirkus Principál je Slávy syn
A krev naše kape do pilin

+ + +

Tancujte před průvody Kyselý rozkrok
Gesta zvoucí do prázdna Za vámi pištci
A pak už jenom propast
Roubíky z praporů do úst Strmá svobodo
Horo z hřebů
Jdeme naboso Bez nehtů Za jazyky ukřižovaní

Pusťte žilou těm průvodům
Krkavci to rozchodí na rudou azbuku
Křik podzimu Ale zalesněný lidmi
Všechno dřevo do suků Od šumění k tvrdosti
Smích jako špatně zašitá rána
trhá tvář A skrze stehy táhne do mozku

+ + +

Hanba
Žerte vlastní zvratky Ze tmy vypelešení
Kucháte Říp a Slavín Orvali jste prsy Vyšehradu a Hradčan
Kdo nás to zdraví ? Kdo ? Co podepsal moskevský cár
Car bolševické Rusi se stalinským drápem ztažitelným
Pláčem našim si vyplachují chřtán Ach bože
Blízkost pádu je nesnesitelná Už není nic
Než jenom padání Naznak jak děvka na světových nárožích
Pít budete hnus hněvu našeho bezbranného Bratři Poplivaná
slova nikdo nebude ctít Rozervaná Jak hadr prochcaný
je vlečete Róbu srpna Naděje z hnoje
Berte si zálohu na svou uslintanou lež Tupá step fráze
táhne od úst
Vylidněná
Se sibiřským přízrakem
Trnu studem za nadávky Co ale dělat když srdce odmítá tlouct ?
Nést tělo do bastardství ?
Otřásl se lev na portálech a na všech hrobech
Žíly řek natékají hněvem
Kanály vás čekají Umyjte si ruce za našim křikem
Golgota je lysá A očekává nás

Zatmění
Mlácení poslepu
Opřená těla
v průjezdech
Průstřelem
táhne ruský mráz
Tisíce verst daleko
o bolesti
o kreténech moci
Sténá s námi Solženicyn

Z plného slunka
Z plavého vzduchu
Do zatmění
Do podsvětí
Brežněvova soldateska
zebe samo slunko
k mrchovišti táhne pravdu

Od východu hnijí červánky
zapírané kohoutem

+ + +

Učit se
Držet srdce jako řvoucího ptáka
Aby nevzlykalo
Učit se
Mluvit nahlucho Dívat se naslepo
Slyšet nahé šlapky smrti
Učit se
Uzlům na zavřeném kruhu
Prakům Davidovým

+ + +

Josef Džugašvili
Po chladu a surovosti ocele
nazvaný Stalin
Masový vrah
dosud největší v dějinách polidštěné opice
Na způsob polobohů
marinovaný do mauzólea
Pak překopaný ke kremelské zdi
jak velí dialektika
posmrtného kádrování
Se patnáctého roku od své smrti
A desátý rok po vytažení z balzamické masky
Vztyčil
Zpeklavstal
A za svými vojsky
vstupuje do Prahy

Rozkročený na Letné
Hrůznější
než kdysi v kameni
Zatemňuje obzor

+ + +

Jedenácté přikázání
Jsou chvíle
Jsou hodiny mezi hrůzou
a posledním pírkem pravdy
Kdy musíš nenávidět bližního svého
A kdy ho musíš i zabít

+ + +